

הכולנה שבאלה - הכולנה שבתפילה

אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש

חסידיים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים כדי שיכוננו את לבם למקום.

אפילו המלך שואל בשלומו לא ישיבנו ואפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק.

באיזה מצב נמצא האדם המתפלל לפי הטקסט שקראנו? מדוע עליו להיות בעמדה פ

שבה הוא אפילו לא עונה לברכת שלום של מלך או בורח מנחש?

מתי אנחנו "מתכוונים" או מתרכזים במעשה מיוחד? פ

מה זה אומר על המעשה הזה? פ

האם אנחנו מצליחים תמיד "להתכוון" או "להתרכז" בתפילה? מה יכול לעזור לנו פ

ב"התכוונות" מה יכול להפריע?

האם אנחנו מצליחים "להתרכז" או "להתכוון" בלימודים? מה יכול לסייע לנו? מה יכול פ

להפריע?

קבצו עם התלמידים על סמך תשובותיהם, כאלים להתנהגות שתאפשר

"ריכוז" ו"כולנה" בתפילה ובלימודים.

כדאי גם לחשוב על "טקס" של התכוונות: שקט, מצב של הגוף, או נעימה שמזמזמים יחד

לפני שמתחילים, אולי דמיון מודרך.... האם זה יכול לסייע גם בהתרכזות לקראת למידה?

לפניכם הצעה לשיחה על התכוונות בתפילה מלווית הראייה היותר "דתית" -

אמונית" - כדאי ללכת בין שתי השיחות.

”דע לפני מי אתה עומד”

מטרת השיעור

לפתח בילדים את ההכרה כי בזמן התפילה הם עומדים לפני מלך מלכי המלכים, ועל כן הזמן הזה צריך להיות מכובד וקדוש.

אמצעי ההוראה

הצגה, סיפור: "מעשה בחסיד שלא הפסיק את תפילתו", כתיבה במחברת.

מהלך השיעור

1. המורה תבקש שלשה מתנדבים שיציגו כיצד הם היו הולכים למקומות שונים: א. לים ב. לבית הספר. ג. לארמון של מלך. המסקנה תהיה שלכל מקום אנו נגשים בצורה אחרת.
2. המורה תשאל: נכנסתם פעם לארמון של מלך? והמורה תשיב: בכל בוקר אנו נכנסים לארמון. מתי? – בזמן התפילה, אל הארמון של מלך מלכי המלכים.
3. המורה תשאל ותכתוב את התשובות על הלוח:
- איך צריך להכנס לארמון? (בשקט, בכבוד, בזהירות, בהתרגשות, בכנות וכו')
4. המורה תספר את הסיפור "מעשה בחסיד שלא הפסיק את תפילתו". בנקודת המתח כדאי לעצור ושאול את הילדים מה הם היו עושים לו היו החסיד.
5. הילדים יעטרו במחברותיהם את האיור לסיפור הנ"ל. אפשרות נוספת: יציירו את הארמון אליו אנו נכנסים בשעת התפילה. מומלץ לקשט את הכתה בציורי הילדים.

מצה בחסיד שלא הפסיק את תפילתו:

תנו רבנן:

מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בדרך,

בא הגמון אחד ונתן לו שלום ולא החזיר לו שלום,

המתין לו עד שסיים תפלתו.

לאחר שסיים תפלתו אמר לו: ריקא, והלא כתוב בתורתכם "רק השמר לך ושמור

נפשך", וכתוב "ונשמרתם מאד לנפשתיכם"; כשנתתי לך שלום למה לא החזרת לי

שלום? אם הייתי חותך ראשך בסייף מי היה תובע את דמך מידי?

אמר לו: המתן לי עד שאפייסך בדברים.

אמר לו: אילו היית עומד לפני מלך בשר ודם ובא חברך ונתן לך שלום, היית מחזיר לו?
אמר לו: לאו.

ואם היית מחזיר לו, מה היו עושים לך?

אמר לו: היו חותכים את ראשי בסייף.

אמר לו: והלא דברים קל וחומר: ומה אתה שהיית עומד לפני מלך בשר ודם שהיום כאן
ומחר בקבר כך, אני, שהייתי עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא חי

וקיים לעד ולעולמי עולמים, על אחת כמה וכמה!

מיד נתפייס אותו הגמון, ונפטר אותו חסיד לביתו לשלום.